

Ἀγαπητοὶ συμπολίτες,

Ἐπάρχει κατὰ τὸ ἰδιαίτερο στοὺς ἐφετεινοὺς γιορτασμοὺς μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑπετείου τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασης. Κι' αὐτὸ τὸ ἰδιαίτερο εἶναι τὸ γεγονός ὅτι τιμοῦμε τὸ Ἰωβιλαίο τοῦ Μεγάλου Ὀκτώβρη. Τιμοῦμε τὰ 60 χρόνια τῆς Ὀριαμβευτικῆς πορείας τοῦ Σοσιαλισμοῦ μέσα στὴν ἱστορία.

Ἡ ἱστορία ὅπως εἶναι γνωστὸ εἶναι κατάσκαρτη μὲ ἐξεγέρσεις, ἐπαναστάσεις καὶ κοινωνικὲς ἀναταραχές. Τὴν σημασία ὅμως, τὸ βάθος τῆς Μεγάλης Ὀκτωβριανῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασης δέν τὴν ἔχει καμιά. Οὔτε ἀκόμα καὶ ἡ Μεγάλη Γαλλικὴ Ἀστικοδημοκρατικὴ Ἐπανάσταση τοῦ τέλους τοῦ 18ου αἰῶνα ποὺ σήμανε τὴν κατάρρευση τῆς Φεουδαρχίας. Καὶ τὸ αὐτὸ γιατί καὶ στὴν περίπτωση τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασης παρ' ὅλο ποὺ ἐξαλείφονταν ἓνα ξεπερασμένο κοινωνικὸ σύστημα καὶ ἔρχονταν στὴν θέση του ἓνα ἱστορικὰ πιὸ προοδευτικὸ δέν συντελοῦνταν οὐσιαστικὲς, ριζικὲς ἀλλαγές ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσῃτων πλατειῶν ἐργαζομένων στρωμάτων. Τὴν μιά ἐκμεταλλεύτρια τάξη τὴν διαδέχονταν μιά δεύτερη ποὺ στὴν πράξη θά ἀποδεικνύονταν πιὸ ἀνελέητη.

Μέσα στὶς συνθήκες τῆς καπιταλιστικῆς κοινωνίας ἀλλοτριώθηκε ἐξ' ὅλοκλήρου ὁ ἐργαζόμενος. Μάζες ἀγροτῶν ξεκληρίστηκαν, γιὰ νὰ κατακλύσουν τὰ ἐργοστάσια σὰν φτηνὴ ἐργατικὴ δύναμη, μάζες μεσαίων προλεταροποιήθηκαν ἀυξάνοντας τίς φάλαγγες τῶν ἀνέργων. Ἡ ἐπιτάχυνση τῆς ἐκμεταλλευτικῆς μηχανῆς δέν ἄφηνε τίποτα ἄλλο στοὺς ἐργαζόμενους ἀπὸ τίς ἀλυσίδες τους - ὅπως χαρακτηριστικὰ τόνισε στὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰῶνα, ὁ δημιουργὸς τοῦ ἐπιστημονικοῦ Κομμουνισμοῦ Κάρλ Μάρξ. Ἡ νομοτελειακῆδως ἀνάπτυξη τῆς καπιταλιστικῆς κοινωνίας, μετᾶφερε πολὺ σύντομα τοὺς νόμους τῆς ζούγκλας καὶ στὸ διεθνὲς πεδίο. Ἡ ἀρπαγὴ καὶ ἡ ληστεία ἔγιναν κανόνας στὶς διεθνεῖς σχέσεις. Ἡ ἀποικιοκρατία, προῖόν τῆς καπιταλιστικῆς - ἱμπεριαλιστικῆς ἐποχῆς, εἶναι μιά ἀπὸ τίς πιὸ ἐπονείδιστες σελίδες στὴν παγκόσμιο ἱστορία. Ἐκατοντάδες ἑκατομμύρια λαοὶ τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας βρέθηκαν μὲ τὴν βία τῶν ὄπλων μὲ τὸν σουγιά στὸ κόκκαλο καὶ τὸ λουρί στὸν λαιμό. Πῆπως δέν ἦταν αὐτὴ καὶ ἡ μοῖρα τοῦ δικοῦ μας λαοῦ γιὰ περισσότερα ἀπὸ 80 χρόνια; Ἡ ἀποικιοκρατία ὅμως δέν ἦταν πὸ μόνο ἐξαμβλωματικὸ τέκνο τοῦ καπιταλισμοῦ. Τὸ ἄλλο, τὸ δίδυμο, ποὺ στὴν ἐποχὴ μας προσέλαβε ἐκπρωματικὲς, ἐφιαλιτικὲς διαστάσεις εἶναι οἱ πόλεμοι. Οἱ πόλεμοι, ποὺ μὲ τὰ σύγχρονα ὄπλα δέν λογαριάζουν κανένα, οὔτε καὶ αὐτὴ ἀκόμα τὴν συνέχωση τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξῆς στὸν πλανήτη.

Νομοτελειακᾶ δηλαδή ὁ εἰκοστός αἰῶνας ἔθεσε ἐπιτακτικὰ ἐπὶ τάπητος τὴν ἀνάγκη τῆς συθέμελης κοινωνικῆς ἀλλαγῆς.

Τό επίπεδο ανάπτυξης ἦταν πιά τέτοιο πού ἡ σήψη πούχε ἀρχίσει ἀπειλοῦσε ἄμεσα ὀλόκληρη τήν κοινωνία.

Καί ὑπῆρχαν, εἶχαν δημιουργηθεῖ μέσα στά σπλάχνα τοῦ συστήματος, οἱ δυνάμεις ἐκείνες πού δέν θά κατάστρεφαν ἀπλῶς τό παλιό γιά νά δημιουργήσουν ἕνα ὁποιοδήποτε καινούριο ἀλλά θά ἄνοιγαν διάπλατα τόν ὁρόμο πρὸς τήν κοινωνία τῆς πλήρους ἰσότητας μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τήν κοινωνία πού θά ἐξασφάλιζε στόν καθένα ἴσες εὐκαιρίες καί στήν κοινωνία σάν σύνολο ἀπεριορίστες δυνατότητες ανάπτυξης. Αὐτή ἡ κοινωνία - τό ἄπιαστο ὄνειρο τῶν πιά φωτισμένων μυαλῶν σ' ὅλες τίς ἐποχές - θάταν ἡ σοσιαλιστική κοινωνία, πού καταργεῖ τίς τάξεις καί μετατρέπει τά μέσα παραγωγῆς σέ ἰδιοκτησία ὀλόκληρου τοῦ λαοῦ.

Ἀγαπητοί συμπολίτες,

Ἐκεῖνα πού πρίν ἀπό 60 χρόνια ἦταν θεωρητικές προβλέψεις καί πειραματισμοί εἶναι τώρα κάτι παραπάνω ἀπό μιά κραυγαλέα πραγματικότητα.

Ἡ χώρα ὅπου ἔγινε τό πρῶτο πῆδημα πρὸς τό μέλλο, ἡ Τσαρική Ρωσία, ἡ φυλακή τῶν λαῶν, μέ τίς στρατιές τῶν μουζίκων εἶναι σήμερα στίς κορυφές.

Ἡ Σοβιετική Ἐνωση ἔχει ξεπεράσει σήμερα σέ παραγωγή σέ τέτοια βασιικά εἶδη ὅπως εἶναι τά τραντέρ, τό ἀτσάλι, τό κάρβουνο, τό πετρέλαιο, τό τσιμέντο κ.ά. τήν ἡγέτιδα δύναμη τοῦ καπιταλισμοῦ τίς Ἠνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικής. Ἡ χώρα μέ τό μεγαλύτερο ποσοστό ἀναλφαβήτων ἔγινε στίς συνθήκες τῆς σοσιαλιστικῆς ἀνάπτυξης ἡ χώρα μέ τοὺς περισσότερους μηχανικούς, ἡ χώρα ὅπου τό ἐπίπεδο ἐπιστημονικῆς - τεχνολογικῆς ἀνάπτυξης εἶναι σέ τέτοια ὕψη πού ἐπιτρέπει τήν ὑλοποίηση τῶν πιά τολμηρῶν ὀνείρων - τά διαστημικά ταξείδια.

Ὁ ἐργαζόμενος στό πολυεθνικό αὐτό κράτος ἀπαλλαγμένος ἀπό τό ἄγχος τῆς ἀνεργίας πού μαστίζει τόν δικό μας κόσμο, ἀπό τήν ἀγωνία τοῦ τί θ' ἀπογίνει ὅταν ἀρρωστήσει, τί θάπογίνει ὅταν δέν θά μπορεῖ νά δουλέψει πιά, ἀπαλλαγμένος ἀπό τήν ἔγνοια γιά τήν μόρφωση τῶν παιδιῶν του ἔγινε ἀφέντης τῆς προσωπικῆς του μοῖρας καί τῆς μοῖρας τῆς πατρίδας του. Μέτρο τῶν κατακτήσεων τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ ἔδωσε τό καινούριο Σύνταγμα τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης πού ψηφίστηκε τόν περασμένο μῆνα καί πού στήν ἐπεξεργασία του πήρε μέρος ὀλόκληρος ὁ λαός. Ἐδῶ καθικοποιοῦνται οἱ τεράστιες κατακτήσεις τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ πού ὀδήγησε ἤδη τήν ἀχανῆ του πατρίδα στό στάδιο τῆς ἀναπτυγμένης σοσιαλιστικῆς κοινωνίας καί μετέτρεψε τό κράτος του σ' ἕνα πραγματικά καλλαιῖο κράτος.

Τώρα ὁ σοβιετικός λαός κρούει ἤδη τήν θύρα τῆς κομμουνιστικῆς κοινωνίας - τῆς κοινωνίας τῆς ἀφθονίας ὅπου λειτουργεῖ ὁ νόμος "ἀπό τόν καθένα ἀνάλογα μέ τίς ἱκανότητες τοῦ στόν καθένα ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες του".

Δέν υπήρξε όμως ροδόσπαρτη ή πορεία τής σοσιαλιστικής κοινωνίας.
'Από τήν κούνια της άκόμη ή νεαρή σοβιετική έξουσία δέχτηκε τήν λυσσασμέ-
νη επίθεση τών Ιμπεριαλιστικῶν όρδῶν, κι'είναι ό μεγάλος ήρωϊσμός και ή
απέραντη αὐτοθυσία τών Ρώσων μπολσεβίκων πού κράτησαν ψηλά τήν σημαία.
'Επρόκειτο γιά ένα Κόμμα άτσαλωμένο σέ σιληρούς, αϊμάτινους άγῶνες, 'επρό-
κειτο γιά τό Κόμμα τοῦ Λένιν, τοῦ μεγαλοφυοῦς άρχηγοῦ τής 'Επανάστασης,
πού πρόσφερε και στό Κόμμα τά έφόδια γιά τήν ήρωϊκή έξόρμηση και στό νεαρό
κράτος τήν πυξίδα πρὸς τό μέλλο.

Πόσα και πόσα δέν όφείλει ή άνθρωπότητα στους δημιουργούς τοῦ πρώτου
στόν κόσμο σοσιαλιστικοῦ κράτους :

Τήν στρατιωτική επέμβαση τών 14 στρατῶν τοῦ καπιταλιστικοῦ κόσμου, τήν
άκολούθησαν ό οικονομικός άποικεισμός, τά σαμποτάζ, κι'ίστερα ή άντιμε-
τάπιση όλης ένείνης τήσγιγαντιαίας πολεμικῆς μηχανῆς τής χιτλερικῆς Γερ-
μανίας Οραμμένης άπό τό οικονομικό δυναμικό τής κατακτημένης Εδράκης.
Είκοσι ένατομμύρια νεκροί ήταν τό τίμημα πού πλήρωσε ό σοβιετικός λαός
στόν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Κι'όμως σήκωσε ό λαός αὐτός μ'ένα θαυμαστό τρό-
πο πού άφησε άναυδή τήν άνθρωπότητα τήν βαρεία άποστολή τής κύριας δύναμης
κρούσης ένάντια στις σκοταδιστικές δυνάμεις τοῦ φασισμού. Είναι οί Κόκ-
κινοι Στρατιῶτες πού συντριψαν τόν κύριο όγκο τών σιδηρόφρακτων Χιτλερι-
κῶν στρατῶν κι'έστησαν τό λάβαρο τής Νίκης στήν Χιτλερική Καγκελλαρία
στό Βερολίνο.

'Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος υπήρξε ή πρώτη μεγάλη δοκιμασία τοῦ νεαροῦ
σοσιαλιστικοῦ κράτους, τής ικανότητας τοῦ σοσιαλισμοῦ νά δημιουργήσει
άπό τό τίποτα σχεδόν μέσα σ'ένα τόσο σύντομο χρονικό διάστημα 20 χρόνων
άπό τά όποια τά μισά ξεοδεύτηκαν σέ πολέμους, τήν άπαραίτητη οικονομική
τεχνολογική βάση γιά νά διεξαγάγει ένα σύγχρονο πόλεμο. 'Ηταν όμως ταυτό-
χρονα μιá μεγάλη δοκιμασία γιά τήν πολυεθνικότητα τοῦ σοβιετικοῦ κράτους,
γιά τήν ικανότητα τοῦ σοσιαλισμοῦ νά λύσει κατ'άρχή τό έθνικό πρόβλημα και
σέ συνέχεια νά δημιουργήσει συνθήκες άδερφικῆς συνεργασίας μεταξύ δεκάδων
λαῶν και έθνοτήτων, νά δημιουργήσει τήν συνείδηση μιᾶς ένιαίας σοσιαλι-
στικῆς πατρίδας πού άξίζει νά τήν υπερασπιστεῖς και μέ τό αίμα τής καρδιάς
σου.

'Η μεγάλη 'Αντιφασιστική Νίκη έδωσε μιá καινούρια ισχυρή ώθηση στήν
κοινωνική εξέλιξη. 'Από τό Παγκόσμιο 'Ιμπεριαλιστικό σύστημα πού ή χρεω-
κοπία του έγινε πιά πιά ένόδηλη άποκόπηκαν μιá σειρά χώρες και ό Σοσιαλι-
σμός άποκτησε παγκοσμιοότητα μετατρέπόμενος σέ Παγκόσμιο Σύστημα.

Τό άποικιοκρατικό σύστημα κατάρρευσε και γεννήθηκαν μιá σειρά νέα έθني-
κά κράτη μέ προσανατολισμούς άντιϊμπεριαλιστικούς. 'Η πρωτοπόρα χώρα τοῦ

Σοσιαλισμού, ή μεγάλη Σοβιετική Ένωση, αναλάμβανε τώρα μέσα στις καινούριες συνθήκες ρόλο της ασπίδας, της προστάτιδας δύναμης, του στέρεου βάρους, της ἐγγύησης τῶν νέων θετικῶν ἐξελίξεων στό διεθνές προσκήνιο. Ἐπρόκειτο γιά ἕνα ἐξαιρετικά ὑπεύθυνο ρόλο λαμβάνοντας ὑπ' ὄψη τό εὐρύ πεδίο στό ὁποῖο ἀναπτύσσονταν ἡ ἀλληλεγγύη. Στό οἰκονομικό, πολιτικό, ἀκόμη καί στό στρατιωτικό. Ὁλόκληρη τήν μεταπολεμική περίοδο τήν διαπερνᾷ ἡ λυσσασμένη προσπάθεια ἀπό τήν μιά τῶν ἱμπεριαλιστικῶν δυνάμεων μ' ἐπιμεφαλῆς τίς ΗΠΑ ν' ἀνακόψουν τήν νομοτελειακή ἐξέλιξη τοῦ κόσμου, ἔστω καί μέ ἀντίτιμο ἕνα τρίτο παγκόσμιο πόλεμο κι' ἀπό τήν ἄλλη ἡ ἡρωϊκή προσπάθεια τῶν λαῶν νά χαλιναγωγῆσουν τοὺς πολεμοκάπηλους καί νά δημιουργήσουν συνθήκες εἰρηνικῆς ἐξέλιξης. Πέρασε ἀπό πολλές φάσεις αὐτή ἡ σύγκρουση καί ὑπῆρξαν ὁμολογούμενα στιγμές πού ἡ ἀνθρωπότητα βρέθηκε στό χεῖλος ἑνός ὀλοκαυτώματος. Ὡς γιὰ τήν ἀνακάλυψη τῶν πυρηνικῶν ὀπλῶν ἕνας καινούριος παγκόσμιος πόλεμος δέν θάταν ἀπλῶς μιά μονομαχία ἀντιπάλων στρατῶν στά χαρακώματα ἀλλά μιά ὀλοκληρωτική ἀναμέτρηση συστημάτων πού θά τύλιγε στά ραδιενεργά νέφη ὀλόκληρο τόν πλανήτη. Κι' ἄν, ἀγαπητοί φίλοι, ἡ ἀνθρωπότητα ἔχει ἀποφύγει τουλάχιστο μέχρι τήν στιγμή αὐτή τήν φοβερή μοῖρα κι' ἀντίθετα μπήκε σέ μιά περίοδο ὕψους αὐτό ὀφείλεται στό ὅτι ἡ Σοβιετική Ένωση, ὁ νικηφόρος Σοσιαλισμός ὄχι μόνο ἀντέξε τήν τρομακτική πίεση ἀλλά ἀξιοποιώντας στό ἔπαρκο τίς ἀστήρευτες λαϊκές πηγές πραγματοποίησε τέτοια θεαματική οἰκονομική πρόοδο πού ἀνάτρεφε ὅλους τοὺς ὑπολογισμούς τῶν στρατηγικῶν ἐγχευμάτων τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ. Ἀντί νά λυγίσει ὁ Σοσιαλισμός κάτω ἀπό τό βάρος τῆς κνηνητῆς τῶν ἐξοπλισμῶν πού ἀπαιτοῦσαν πιά ἀστρονομικά κονδύλια ἄρχισε ἐκεῖνος νά συγκλονίζεται ἀπό τό βάθεμα τῶν δικῶν του ἀγιάτρευτων κρίσεων. Εἶναι μέσα σ' αὐτή τήν περίοδο τῆς δεκαετίας τοῦ 1970 πού ἀρχίζουν νά λυώνουν οἱ πάγοι τοῦ ψυχροῦ πολέμου καί νά γίνονται τά πρῶτα ἐλπιδοφόρα βήματα πρὸς τήν ὕψωση. Ἡ ἰσχύς τῆς Σοβιετικῆς Ένωσης - οἰκονομική, στρατιωτική -, τό ἀύξημένο κύρος της στίς διεθνεῖς σχέσεις καί ἡ συνέπεια καί ἡ ἀποφασιστικότητά μέ τήν ὁποία ἐφάρμοζε τήν φιλειρηνική της ἐξωτερική πολιτική ἔδινε πιά ἀποτελέσματα. Ἀξίζει νά ὑπενθυμηθεῖ ἐδῶ ὅτι ἀπρωγνιαῖος λίθος τοῦ σοβιετικοῦ κράτους εἶναι τό πρῶτο διάταγμα τοῦ Λένιν πού χαρακτηρίζει τόν πόλεμο ἔγλημα κατὰ τῶν λαῶν. Ἡ εἰρηνική συνύπαρξη κρατῶν μέ διαφορετικά κοινωνικά συστήματα εἶναι μιά ἀρχή πού ἐκφράζει τό βαθειά ἀνθρωπιστικό περιεχόμενο τοῦ Σοσιαλισμοῦ. Δέν χρειάζεται ὁ Σοσιαλισμός τόν πόλεμο γιά νά θριαμβεύσει. Στόν πόλεμο καί τήν καταστροφή καταφεύγουν οἱ δυνάμεις ἐκεῖνες πού νά καταδικασμένες ἀπό τήν ἱστορία. Στόν Σοσιαλισμό χρειάζεται ἀτμόσφαιρα εἰρήνης, γενικός καί πλήρης ἀφοπλισμός ἔτσι πού νά διατίθενται ὅλοι οἱ πόροι γιά τήν εὐημερία τοῦ λαοῦ καί νά μπορεῖ νά δοθεῖ οὐσιαστική βοήθεια στίς ὑποανάπτυκτες χῶρες γιά τήν οἰκονομική τους ἀνάπτυξη. Ὁ Σοσιαλισμός δέν χρειάζεται τόν πόλεμο γιά νά ἐπιβληθεῖ καί νά ἐπικρατήσῃ. Καί οὔτε ἀσχολεῖται μέ τήν ἐξαγωγή ἐπαναστάσεων ὅπως διαλαλοῦν

οί πολέμιοι του, σέ μιιά άπεγνωσμένη προσπάθεια νά αίτιολογήσουν τήν βιομηχανία φασιστικών πραξιοποιημάτων πού συντηροϋν .

Ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός μιιάς κοινωνίας είναι καθαρά έργο του κάθε λαού και προϋδν τής φρίμανσης των κοινωνικών συνθηκών. Και οί συνθήκες είναι τέτοιες πού έπιτρέπουν τό ειρηνικό, εξέλικτικό πέραςμα πρδς τήν σοσιαλιστική κοινωνία άφοϋ και όταν πειστεί ή πλειοψηφία των εργαζομένων λαϊκών στρωμάτων από τήν ίδια της τήν πείρα ότι μόνη διέξοδο από τήν σημερινή άγχώδη κατάσταση στην όποία βρίσκεται ή καπιταλιστική κοινωνία - μέ τήν όγκοϋμενη χρόνια άνεργία τόν καλπάζοντα πληθωρισμό πού έξανεμίζει τά εισοδήματα και τήν κατρακύλα κάθε ήθικης άξίας - τήν προσφέρει ο Σοσιαλισμός. Γι' αυτό δέν είναι τυχαίο πού παντού παρατηρείται μιιά σημαντική άνοδος τής δύναμης των Κομμουνιστικών και Έργατικών Κομμάτων και σέ μιιά σειρά χωρες τής Δυτικής Εϋρώπης τά Κομμουνιστικά Κόμματα βρίσκονται ήδη στά πρόθυρα τής κρατικής έξουσίας μαζί μέ άλλες σύμμαχες πολιτικές δυνάμεις.

Αγαπητοί φίλοι,

Η σημασία τής Οκτωβριανής Έπανάστασης έντιμιέται όσο προχωροϋν τά χρόνια και ο Σοσιαλισμός διατρανώνει τά όλοπλευρα του πλεονεκτήματα και τόν καταφανώς υπέρτερο του ήθικό ρόλο από όλοένα και εϋρύτερα κοινωνικά στρώματα. Έτσι και τό φετεινό Ιωβιλαίο δέν τό τιμοϋν άπλως οί Κομμουνιστές κι' ένεινοι πού πιστεύουν άπόλυτα στον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό τής κοινωνίας. Η άποφασιστική θέση τής Σοβιετικής Ένωσης και των άλλων χωρών τής σοσιαλιστικής οικογένειας στά θέμερα τής ειρήνης και του πολέμου, ή άποφασιστική ύποστήριξη πρδς τά ένθικοαπελευθερωτικά κινήματα και ή άνιδιοτελής βοήθεια πρδς τίς χωρες του τρίτου κόσμου πού πασιίζουν ν' άπαλλαγοϋν από τά νεοαποικιακά πλοκάμια όλ' αυτά έχουν άνεβάσει σέ τεράστιο βαθμό τό κύρος τής κοιτίδας του Σοσιαλισμοϋ.

Αυτό τό κύρος είναι ιδιαίτερα μεγάλο έδώ στό νησί μας - θύμα των πιο έξαλλων, έγγληματικών, ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Δέν είναι τής στιγμής ή ανάλυση τής κυπριακής κατάστασης. Μποροϋμε όμως νά πούμε ότι βάσει των κανόνων τής λογικής από καιρό θάπρεπε νά πάψει νά ύπάρχει Κυπριακό κράτος. Τέτοια ήταν ή λύσσα μέ τήν όποία ξεχύθησαν ένάντια του τά πρωτοπαλλημάρα του Ιμπεριαλισμοϋ - ή κτηνώδης έλληνική Χούντα και ο βάρβαρος τουρκενικός σωβινισμός. Και τόσο ισχυρή ήταν ή κάλυψη τους από τά διεθνή Ιμπεριαλιστικά κέντρα. Κι' όμως κρατήσαμε και κρατοϋμε φίλοϋ, δέν ήαμφοθήκαμε, και ή Κύπρος παρά τόν άκρωτηριασμό της και τίς συνεχείς μηχανορραφίες έξακολουθεί νά διατηρεί διεθνώς τήν θέση της σ' όλους τους διεθνείς οργανισμούς. Φυσικά ή παλλημαριά και τό σθένος του άδόϋλωτου λαού μας είναι ο κύριος παράγοντας πού δέν επέτρεφε τήν άποσύνθεση μας. Έν τούτοις, κι' αυτό

πρέπει να το ομολογήσουμε το ότι εξακολουθούμε να υπάρχουμε, το ότι εξακολουθούμε να ελπίζουμε κι' η ελπίδα μας δεν είναι ατακτά, αυτό οφείλεται στο ότι η μεγάλη χώρα του Σοσιαλισμού, είναι αποφασιστικά στο πλευρό μας. Κι' από την πρώτη στιγμή του διπλού κτυπήματος τόκανε σαφές ότι δεν θα επιτρέψει την διάλυση του Κυπριακού κράτους : 'Από την πρώτη στιγμή τόκανε σαφές ότι πρέπει να φύγουν τα τουρικιά, κατοχικά κι' όλα τα άλλα ξένα στρατεύματα από το νησί, να επιστρέφουν όλοι οι πρόσφυγες στα σπίτια τους, οι δυο κοινότητες να λύσουν μόνες τα συνταγματικά τους προβλήματα, να σταματήσει κάθε ξένη επέμβαση στα εσωτερικά της Κύπρου και να αποστρατιμοποιηθεί. Γύρω απ' αυτές τις θέσεις, που είναι απόλυτα δικές μας θέσεις πάλαιφε και παλεόει συνεχώς η Σοβιετική Ένωση στον ΟΗΕ, σ' όλα τα διεθνή Φόρουμ, στις διμερείς επαφές εξουδετερώνοντας έτσι όλες εκείνες τις μηχανογραφίες που εξυφαίνονται στα διάφορα Ιμπεριαλιστικά κέντρα που σκοπό έχουν ν' αποσπάσουν το Κυπριακό από το διεθνές προσκήνιο, να το έγκλωβίσουν στο ΝΑΤΟ και να μονιμοποιήσουν την σημερινή κατοχική κατάσταση. Τόν τεράστιο ρόλο της Σοβιετικής Ένωσης στον αγώνα του λαού μας για επιβίωση - κι' αυτός ο ρόλος επεντείνεται και στον οικονομικό έμπορικό τομέα - τόν έβλεπε καθαρά ο αλησμόνητος ηγέτης του λαού μας, Αρχιεπίσκοπος Μανάριος κι' αυτό και εύννοοσε και εργαζόταν για την ολόπλευρη ανάπτυξη των σχέσεων των δυο χωρών μας. 'Ο Μανάριος είθε επίσης την μεγάλη σημασία της σοβιετικής πρότασης για την σύγκλιση διεθνούς συνδιάσκεψης για το Κυπριακό κι' ήταν δική του η απόφαση η Κύπρος να υποβάλει επίσημα το αίτημα αυτό κατά την έφετεινή συζήτηση του Κυπριακού στην Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ. Κι' αυτό θα γίνει γιατί η γραμμή Μανάριου συνεχίζεται κι' οι πατριωτικές δυνάμεις πούναι πανίσχυρες δεν θα επιτρέφουν έκτροπή από την γραμμή αυτή.

Αγαπητοί συμπολίτες,

Κάπου 300 - 400 μέτρα απ' έδω προς την θάλασσα, κάπου εκεί στο μέσο της 'Αγίου Ανδρέου, σ' ένα μικρό στενόχωρο χώρο πραγματοποιούνταν μέσα στην δεκαετία του 20 τις ίδιες αυτές μέρες μικρές, παράνομες συγκεντρώσεις αφιερωμένες στον Κομμουνιστικό 'Οκτώβρη. Ήταν λίγοι, ελάχιστοι εκείνοι οι πρωτοπόροι. 'Η εργατική τάξη του νησιού μας λιμοκτονούσε τότε, βραχνάς από πάνω ο Βρετανικός αποικιακός ζυγός, τα φωτισμένα μυαλά λιγοστά. Οι σπόροι όμως που έσπειραν εκείνο οι Πρωτοί έδωσαν καρπούς, με τα χρόνια, με τους αγώνες, την συνέπεια και τις θυσίες οι λίγοι έγιναν οι πολλοί, τα ρυάκια έγιναν χειμάρροι, ποτάμια κολύβουνα. Σήμερα οι ιδέες που φλόγισαν τους ηρωτικούς έμποροητές των Χειμερινών Ανακτόρων της Πετρούπολης πριν από 60 χρόνια είναι ιδέες που κινούν τα βήματα ολόκληρων σε όλες τις ήπειρους.